

بسم الله الرحمن الرحيم

به همه‌ی برادران و خواهران عزیز از قشراهای مختلف - که از مناطق گوناگون تشریف آورده‌اند - صمیمانه خیرمقدم عرض می‌کنم و امیدوارم خداوند متعال این احساسات را که از دلهای پاک شما بر می‌خیزد، مثل همیشه منشأ برکات فراوانی در جامعه قرار بدهد و رحمت خود را بر این نیتهای صادق و دلهای پاک نازل بفرماید.

مسئله‌ی حضور ملت ایران در صحنه‌های مختلف اداره‌ی کشور، یک پدیده‌ی بسیار برجسته و ممتاز است. خطاست اگر خیال کنیم که حضور ملت ایران، فقط در صحنه‌ی انتخابات نمایان و نشان دار است. بله، انتخابات در نظام جمهوری اسلامی همیشه در طول این بیست و هفت سال، یک مقطع درخشان برای ملت بوده است و نشان دهنده‌ی عمق اعتقاد این ملت و این نظام به دخالت مردم در سرنوشت خود محسوب شده است؛ ولی عمق، برکات، گستره و آثار حضور ملت ایران بیش از اینهاست. امروز اگر در صحنه‌ی داخلی و پیشرفتهای گوناگون علمی و فنی و اجتماعی و اقتصادی ای که در کشور مشاهده می‌شود و همچنین در صحنه‌ی بین‌المللی، عزت ملت ایران و برجستگی و شاخص شدن سیاستهای این ملت در منطقه و سطح جهان یک پدیده‌ی مهمی است و همه‌ی تحلیلگران و چشمها بینا و کاوشنگ را به خود جلب کرده است، همه‌ی اینها محصول حضور مردم در صحنه‌های گوناگون است.

همین شعار انرژی هسته‌ای - که مردم ما در هر نقطه‌ی کشور و به هر مناسبتی آن را مطرح می‌کنند و یک خواست ملی را اینطور در صحنه‌ی تجسم و عینیت می‌بخشد - نشان دهنده‌ی حضور آگاهانه‌ی مردم در صحنه‌ی است. حضور مردم در صحنه، معنایش این است که آحاد مردم - پیر و جوان، قشراهای مختلف، مرد و زن در هر نقطه‌ی ای از کشور - مسائل اساسی کشور را مسائل خودشان بدانند؛ مسائل علمی و پیشرفت علمی و فنی را مسئله‌ی اساسی خودشان به حساب آورند؛ پایبندی کشور و نظام و مسئولان به ارزش‌های اساسی انقلاب را به عنوان یک خواست حقیقی خودشان همه‌ی جا مطرح و مطالبه کنند؛ اینها حضور مردم در صحنه‌ی است. حضور مردم در صحنه‌ی یعنی بی‌تفاوت نبودن؛ سرنوشت کشور را رها نکردن؛ بی‌رغبت نبودن نسبت به حوادثی که در کشور می‌گذرد؛ این معنای حضور در صحنه‌ی است.

وقتی یک ملت - پیر و جوانش، بزرگ و کوچکش، قشراهای مختلفش - نسبت به مسائل گوناگون کشور خود دارای انگیزه و فکر است، آن فکر را بر زبان می‌آورد، بر آن پای می‌فشد و از آن دفاع می‌کند، این ملت، ملت زنده‌ای است و آینده‌ی آن تضمین شده است.

مشکل ملت بزرگ ما - قبل از پیروزی انقلاب اسلامی - فقط در این نبود که بیگانگان، مسئولان سیاسی کشور را بدون اطلاع آنها روی کار می‌آوردهند و کنار می‌گذاشته‌اند؛ این البته مصیبت بزرگی بود، اما مسئله‌ی این نبود که مردم از جریانات کشور، پیشرفتهای کشور، مقایسه‌ی کشور با کشورهای دیگر، اندازه‌گیری میزان سرعت حرکت کشور به سوی اهداف، بكلی بی‌خبر و بیگانه بودند. اگر کسی اهل کار بود، برای خودش اهل کار بود؛ دنبال کار خودش بود؛ کار کشور مسئله‌ی آحاد مردم محسوب نمی‌شد. نتیجه‌ی هم همان شد که ملاحظه می‌کردید؛ جوانها هم یا در تاریخ می‌خوانند یا از بزرگترها می‌شنوند؛ بعضی هم که یادتان هست، و می‌دیدید که کشور به دست عده‌ی محدودی - که خود آنها بازیچه‌ی سیاستهای بین‌المللی بودند - چگونه اداره می‌شد. ملت به یک ملت عقب افتاده‌ی در زمینه‌های گوناگون تبدیل شده بود؛ چون مردم کاری به کار کشور و مسائل کلان آن نداشتند؛ خبر هم از آنها نداشتند که در کشور چه می‌گزند، چه سیاستی بر کشور حاکم است، چه آینده‌ای در انتظار کشور است، چه کسانی دارند در کشور دخالت می‌کنند؛ مردم به اینها توجهی نداشتند و کسی هم آنها را وارد میدان معرفت و علم نمی‌کرد. نتیجه‌ی هم همان بود که می‌دیدیم: یک عده در رأس کارهای کشور قرار می‌گرفتند که نه به ایمان مردم، نه به دنیا مردم و نه به آخرت آنان هیچ دلیستگی نداشتند. دلیستگی آنها به زندگی شخصی خودشان و به خاطر حفظ زندگی شخصی، به بند و بست با اربابهای خارجی منحصر می‌شد؛ این وضع زندگی ملت ما در پیش از انقلاب بود. انقلاب صفحه را

برگرداند؛ مردم شدند صاحب کشور، صاحب اختیار کشور و تصمیم‌گیر در مسائل کشور. حضور مردم در صحنه به این معناست. بعضی نگویند که مردم را فقط برای انتخابات می‌خواهند؛ نه، انتخابات یک نشانه است. انتخابات یک مقطع از مقاطع حضور مردم است. مطالبه‌ی خواستها، مطالبه‌ی هدفها، دلستگی به این اهداف، دغدغه‌ی اینکه چقدر پیش رفتیم و تا کجا پیش رفتیم و چه خواهیم کرد؛ با مشکلات چگونه دست و پنجه نرم خواهیم کرد؛ امروز این دغدغه‌ها در بین مردم ما عمومیت دارد. مردم نسبت به مسائل خاورمیانه حساسند. امروز شما درباره‌ی مسئله‌ی عراق، درباره‌ی مسئله‌ی لبنان، درباره‌ی مسئله‌ی مردم مظلوم فلسطین و درباره‌ی مسائل مسلمانان، جوان و پیرtan نسبت به این مسائل حساسید، سؤال دارید، استفهم دارید و انگیزه دارید. دنبال این انگیزه، اقدام است. این، خاصیت حضور مردم در صحنه است و این خدمت بزرگی است که انقلاب اسلامی به کشور ما کرد و این ملت، یک ملت زنده است. نشانه‌ی زنده بودن هم پیشرفت کردن در میدانهای مختلف است. و می‌بینید که ملت ایران در طول مدت انقلاب، در میدان مختلف به سرعت پیشرفت کرده است. همان ملتی که سرنوشت خود او را هم دیگران دور هم می‌نشستند و برایش تصمیم‌گیری می‌کردند و ملت ایران حتی در تعیین رؤسای خود و مدیران کشور دخالتی نداشت؛ همان ملت، امروز به جای رسیده است که نقش او در مسائل منطقه تعیین کننده است. اینکه دیگر حرف ما نیست. این حرف مستکبران و قدرت مداران دنیا و صاحبان امر و نهی در مسائل جهانی است که اعتراف می‌کند بدون حضور و خواست ایران، مسائل مهم منطقه‌ی خاورمیانه قابل حل شدن نیست؛ باید نظر ایران را خواست؛ باید نظر ملت ایران را دانست. عملاً هم آنجایی که ملت بر یک چیزی پاشاری می‌کند، همه‌ی دستگاههای قدرت جهانی - بر روی هم - نمی‌توانند در مقابل خواست ملت ایران حرف خودشان را پیش ببرند. در همین قضیه‌ی انرژی هسته‌ای، همه‌ی بر این متفق شدند که ایران باید این فناوری و پیشرفت را نداشته باشد؛ اما ملت ایران یکپارچه بر دارا شدن این حق پاشاری کردند؛ و نتیجه این شده است که خود را به مراحل بسیار پیشرفت‌هایی این کار رسانده اند؛ و البته این پایان کار نیست؛ باز هم ان شاء‌الله پیشرفت‌های بیشتری خواهند داشت.

این را عرض کردیم برای اینکه جوانهای کشور ما - که بحمدالله اکثریت ملت ما جوانند - برای آینده‌ی این کشور خودشان را آماده کنند؛ جوانها از هر قشری - بخصوص قشرهای تحصیلکرده - باید بدانند آینده‌ی این کشور متعلق به آنها و دست آنهاست. امروز شما هستید که فردای این کشور را با دستان و اراده‌ی خودتان می‌سازید و طراحی می‌کنید.

اگر ملت بر چیزی مصمم شد و پای آن حرف ایستاد، هیچ قدرتی در دنیا قادر نیست که بر این اراده‌ی متحد ملی فائق آید. شرط این موفقیت، اراده و عزم راسخ است؛ شرط دیگرش اتحاد ملی است؛ که بحمدالله مردم ما از آن برخوردارند. البته عده‌ای مایل هستند بین مردم اختلاف بیندازند؛ شعارهای تفرقه آمیز می‌دهند؛ می‌خواهند مردم را در مقابل هم قرار بدهند؛ اما تاکنون موفق نشده اند؛ و ان شاء‌الله بعد از این هم موفق نخواهند شد. امروز مسئله‌ی انتخابات مطرح است. هر انتخاباتی مهم است. اهمیت انتخابات از دو نظر است: یکی اصل حضور مردم است؛ که وقتی یک ملت دست به انتخاب می‌زند، وارد صحنه‌ی انتخاب می‌شود، یعنی زنده است. آن کسی که برای خود انتخاب می‌کند، زنده بودن خود را اثبات می‌کند. انسانی که برای او تصمیم می‌گیرند، برای او انتخاب می‌کنند و او بیکار و بی تأثیر می‌نشینند و نگاه می‌کنند، علامت حیات در او ضعیف است؛ نمی‌توان او را یک انسان زنده یا یک ملت زنده به حساب آورد.

پس اولین اثر انتخابات این است که نشان دهنده‌ی حیات و خودآگاهی یک ملت است؛ این را باید ملت ما با استفاده از فرصت انتخاباتی‌گوناگون و پی درپی، تمرین و اثبات کند. همچنان که از اول انقلاب تا امروز، ما تقریباً به طور متوسط هر سال یک انتخابات داشتیم که مردم به میدان آمده اند و انتخاب کرده اند؛ برگزیده اند؛ تعیین کرده اند؛ رأی و عزم خود را در صحنه‌ی عمل نشان داده اند و آن را به کرسی نشانده اند؛ این خیلی مهم است.

اثر بعدی هم این است که وقتی اراده‌ی مردم در یک انتخاباتی وارد میدان می‌شود، آن چیزی که بر طبق نظر اکثریت مردم و خواست و آرمان آنهاست، آن تحقق پیدا می‌کند؛ چه در انتخاب رئیس جمهور، چه در انتخاب

نمایندگان مجلس و چه در این دو انتخابی که دو روز بعد ان شاءالله برای ملت ایران مطرح است؛ یعنی انتخابات مجلس خبرگان و انتخابات شوراهای سراسری www.leader.ir

من قبلًا هم عرض کرده ام، انتخابات مجلس خبرگان یکی از مهمترین انتخابات‌های ماست. مجلس خبرگان باید همیشه آماده باشد؛ و تشکیل شده باشد از انسانهای امین، عاقل، صالح، خیرخواه جامعه، حاضریراق برای روز مبادا و لحظه‌ی موعودی که ممکن است پیش بیاید؛ تا بتوانند در لحظه‌ی معین کار بزرگ خود را - که عبارت است از انتخاب رهبر - انجام بدهنند. لذا انتخابات بسیار مهمی است. بایستی این مجلس همیشه آماده به کار بماند؛ حاضر باشد؛ افراد آن - منتخبان مردم - منتخبانی باشند که مردم بتوانند به آنها اعتماد کنند و به آنها دل بدهنند. گزینشی را که آنها خواهند کرد، آن گزینش را مردم بپذیرند و مورد قبول مردم قرار بگیرد؛ این خیلی مسئله‌ی مهمی است. بنابراین سطح مجلس خبرگان، بالاترین سطح انتخاب است؛ مردم بایستی افراد شایسته را بشناسند و انتخاب کنند. چنانچه افرادی را نمی‌شناسند، از راهنمایی انسانهای مؤمن و مطمئن استفاده کنند که معرفی آنها برای انسان حجت شرعی باشد؛ دنبال حجت شرعی باشید. دنبال این باشید که اگر خدای متعال پرسید زید را چرا برای مجلس خبرگان انتخاب کردید، شما بگویید این زید را فلان کسانی که می‌دانستیم مردم وارد و مطمئن و امینی هستند، معرفی کرده بودند؛ پیش خدا حجت داشته باشید. به هر معرفی ای نمی‌شود دل بست و اعتماد کرد. معرفی انسانهای مورد اطمینان؛ معرفی کسانی که انسان بداند که اینها نیتشان خدایی است؛ برای دنیا و برای گروکشیهای سیاسی و جنجال و هیاهو وارد میدان نشده اند؛ بلکه به عنوان ادای وظیفه معرفی کرده اند؛ انسان از حرف آنها اطمینان پیدا می‌کند و افرادی را با معرفی آنها به عنوان خبره به مجلس خبرگان می‌فرستد.

مسئله‌ی شوراهای همین طور است. نوع منتخبان شوراهای اسلامی شهر و روستا با نوع منتخبان مجلس خبرگان متفاوت است؛ اما وظیفه‌ی اینها هم یک وظیفه‌ی بسیار مهمی است. کسانی باید در شورای شهر مشغول خدمت شوند که افرادی کاری، فعال، صادق و به فکر خدمت به مردم باشند؛ به فکر خودشان، به فکر دنیای خودشان و به فکر جمع و جور کردن امور دنیوی برای خودشان نباشند و بخواهند برای مردم کار و تلاش کنند. اگر انجمنهای شهر و روستا، شوراهای شهر و روستا - که مورد انتخاب مردم هستند - انسانهای صالحی باشند، بسیاری از مشکلات شهری و زندگی مردم حل خواهد شد.

حضور در انتخابات بسیار مهم است. دشمنان شما ملت، سعیشان این است که حضور مردم در انتخابات‌های گوناگون را کمتر کنند. این نهادهای انتخابی را تضعیف کنند تا نمادهای مردم‌سالاری دینی در جمهوری اسلامی ضعیف شود و بتوانند جمهوری اسلامی را متهم کند. همان کسانی که افتخارشان به این است که طرفدار مردم‌سالاری هستند - سیاستمداران دنیایی - تلاش می‌کنند که در ایران انتخابات‌ها کمتر و بی رونق باشند. شما ببینید نزدیک هر انتخابات، رادیوهای بیگانه و دشمنان ملت ایران، فصل مشبع را شروع می‌کنند بیان کردن تا اینکه مردم را دلسرب کنند و وارد میدان انتخابات نشوند. ملت بایستی اغراض اینها را بشناسد و درست نقطه‌ی مقابل آنچه خواست آنهاست، عمل کند.

آن شاءالله روز جمعه مردم با حدّت، با عزم راسخ و با انگیزه‌ی کامل وارد میدان انتخابات و صحنه‌ی آن شوند. صندوقهای رأی را از آرای خودشان پُر کنند و انتخاب خودشان را در معرض دید مردم دنیا بگذارند. یک بار دیگر رشد، حضور و آمادگی ملت ایران را به مردم دنیا نشان دهند. آن وقت در نوع انتخاب هم باز همین دقتهای باید رعایت شود. جوانها، مرد و زن و قشرهای مختلف به دنبال این باشند که انسانهای صالح را انتخاب کنند.

عزیزان من! اساس در همه‌ی مسئولیتها تدین، امانت و صداقت است. اگر آدمهای کارآمد امانت و صداقت نداشته باشند، کارآمدی آنها به نفع مردم تمام نخواهد شد. علاوه بر کارآمدی، انسانها باید متدین، امین، صادق، رو راست و دلبسته‌ی به اهداف و آرمانهای دینی مردم باشند. این طور افراد را پیدا کنید و به آنها رأی دهید. در تهران، در سایر شهرستانها و روستاهای هر جایی که این انتخابات برگزار می‌شود - که در همه جای کشور این انتخابات هست - مردم با توکل به خدا و با قصد تقرب الى الله - که یک عبادت است - وارد میدان انتخابات شوند و صحنه‌ی آن را گرم کنند، و ان شاءالله روز جمعه یک آزمایش مردمی و انقلابی نوینی را در مقابل چشم مردم دنیا به نمایش گذارند.

مطمئن باشید وقتی شما با این نیت و عزم صادقانه و اراده‌ی راسخ وارد میدان شدید، خدای متعال هم کمک خواهد کرد و نتایج خوبی را بر این انتخابات متربخ خواهد کرد، و ان شاءالله هم در مجلس خبرگان و هم در شوراهای اسلامی شهر و روستا، برکات الهی شامل حال ما خواهد شد و ان شاءالله یک فصل نوین و تازه‌ای در مدیریت این بخشها در کشور به وجود خواهد آورد.

از خداوند متعال می‌خواهیم که ادعیه‌ی زاکیه‌ی حضرت بقیةالله (ارواحنا فدah) را شامل حال ملت عزیز، مسئولان، دست اندکاران انتخابات و آحاد مردم بفرماید و ان شاءالله مسئولان کشور هم توفيق پیدا کنند که این انتخابات را هرچه بهتر و پُرشکوهتر برگزار کنند. بحمدالله مقدماتی که فراهم کردند - آن طوری که به من گزارش شده است - مقدمات بسیار خوبی است؛ همه چیز در جای خود و همه‌ی کارهای لازم پیش بینی شده است و نوبت مردم است که ان شاءالله وارد میدان و صحنه شوند و کار را با حضور و اراده‌ی خودشان به کمال و تمام برسانند.
و السلام عليکم و رحمةالله و برکاته